

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De illis qui in periculo sunt constituti vt episcopo & c. xiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

De eadem re. Cap. X.

I qui pœnitentiam in infirmitate petit, si casu, dum ad *Ex cōcil.*
eum sacerdos inuitatus venit, oppressus in infirmitate *Cartha-*
obmutuerit, dent testimonium qui eum audierunt, & ac- *gi.ca.8r.*
cipiat pœnitentiam, & si continuo creditur moriturus, re-
concilietur per manus impositionem, & infundatur ori
eius Eucharistia. Si superuixerit, admonecatur à supradictis
testibus petitioni suæ satisfa&turum, & se subditurum sta-
tutis pœnitentia& legibus, quandiu sacerdos qui pœnitentia
dedit, probauerit.

De eadem re. Cap. XI.

Si quis pœnitentiam petens, dum sacerdos venerit, sue *Ex decr.*
rit officio lingue priuatus, constitutum est, vt si idonea *Eusebū*
testimonia habuerit, quod ipse pœnitentiam petiisset, & *papæ, ca.*
ipse per motus aliquos, suæ voluntatis aliquod signum fa- *10.*
cere potest, sacerdos impleat omnia, sicut supra circa ægro
tantem pœnitentem scriptum est, id est, orationes dicat,
& vngat eum sancto oleo, & Eucharistiā ei donet, & post-
quam obierit, vt cæteris fidelibus ei subministret.

De illis qui in ultima ægritudine pœnituerint, & mox
reconciliati fuerint. Cap. XII.

Andè quisquis positus in ultima necessitate ægritudinis *Ex dictis*
sue acceperit pœnitentiam, & mox reconciliatus fue- *August.*
tit, & transierit de corpore, fateor vobis, non illi negamus
quod petit, sed nec præsumo dicere, quia bene hinc exie-
rit. Si securus hinc exierit, ego nescio: pœnitentiam dare
possimus, securitatem autem dare non possumus. Nūquid
dico damnabitur? Sed nec dico, quia liberabitur. Vis te à
dubio liberari? Vis quod incertū est euadere? Age pœnitē-
tiam, dum sanus es. Si enim agis veram pœnitentiam, dum
sanus es, & inuenerit te nouissimus dies: curris, vt recon-
ciliaris. Si sic agis, securus es. Ideo dico tibi, quia securus
es: quia egisti pœnitentiam eo tempore, quo peccare po-
tuisti. Si autem vis agere pœnitentiam, quando iam pecca-
te non potes, peccata te dimiserunt, non tu peccata.

De illis qui in periculo sunt constituti, ut episcopo cōsul-
to presbyter eos reconciliet. Cap. XIII.

Avrelius episcopus dixit: Si quisquam in periculo fue *Ex cōcil.*
rit constitutus, & recōciliari diuinis altaribus petie- *Cartha-*
rit, si episcopus absens fuerit, debet vtq; presbyter cōsu- *gi.ca.4.*

KK.

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAG.

lere episcopum, & sic periclitantei cuius praecepto recidi liare. Quam rem debemus salubri consilio roborare.

De infirmis in periculo mortis constitutis. Cap. XIII.

*Ex pœnitentiali
Theodo-
ri.*

AB infirmis in periculo mortis positis, per presbyterum pura inquirenda est confessio peccatorum, non tamen illis imponenda quantitas pœnitentiae, sed innotescenda, & cū amicorū orationibus, & eleemosynarū studiis pondus pœnitentiae subleuandum: & si forte migrauerint, ne obligati ex cōmunione alieni, vel ex cōsortio venia sit. A quo periculo si diuinitus creptus conualuerit, posse tiæ modum à suo confessore impositū diligenter obserue. Et ideo secundū canonica authoritatē, ne illis ianuas pœnitentia clausa videatur, orationibus & cōsolationibus ecclesiasticis sacra cumunctione olei animati, secundum statuta sanctorum patrum, communione viatici reficiantur.

De quodam qui Christum negauerat, quomodo in extremitate viatico liberatus est. Cap. XV.

*Dionysi
in Eccle-
siast. histo
ria dicit.*

IN historia Ecclesiastica Dionysius rescribens ad Episcopium, inducit quandam historiam, dicens quendam fuisse apud Alexandriam, vnum ex his qui lapsi sunt, cuius dies sive voce prorsus iaceret: paululum vero quarta die respirantem, vocasse ad se filiolam suam, & dixisse ferunt. Quousque me detinetis? Queso vos citò aliquis presbyterorū veniat, vt possim diumitti. Et cum hoc dixisset, rursus fine voce permāsit. Abiit citò cursu ad presbyterum puerum noctis tempore. Infirmabatur presbyter, venire non potuit: tamen quia praeceptum fuerat, vt lapsis in exitu nemō reconciliationis solatia denegaret, & maximè his quos prius id rogasse constat, parum Eucharistiae puer dedit. Regrediente adhuc puero, antequam ingredieretur domum, rursus Serapion redisti, inquit, fili? Licet presbyter venire non potuit, tamen imple quod tibi imperatum est, vt possim recedere. Cumq; acciperet Eucharistiam, relut catherinis quibusdam vinculisq; disruptis, latiorē spiritum reddidit. Ex quo constat huius boni auxilio nullum debere fraudari.